

fælde kunne være forsvarligt at nøjes med f. eks. at hæve aldersgrænsen fra 14 til 15 år.

Ved overvejelserne angående lovforlaget har det sagkyndige udvalg været inde på, om man burde forbyde unge menneskers deltagelse i eller udførelse af akkordarbejde, idet dette utvivlsomt såvel i ulykkes- som sundhedsmæssig henseende betyder en forøget fare i forhold til den, som foreligger under almindeligt arbejde. Udvalget har dog på grund af de forskellige hensyn, som gør sig gældende i denne forbindelse, bl. a. hensyn til de unges uddannelse, ikke ment at burde stille forslag om en begrænsning af adgangen til at anvende de unge ved sådant arbejde, og der er ej heller i lovforlaget optaget nogen bestemmelse om et sådant forbud.

Der er enkelte steder i paragraffen indføjet visse mindre, af ungdomskommissionen foreslåede tilføjelser, som dog ikke betyder nogen realitetsændring.

Til § 41.

Bestemmelsen svarer til § 8, stk. 1, og § 9, stk. 2, i loven af 18. april 1925.

Til § 42.

Af hensyn til kontrollen med overholdelsen af de for anvendelsen af unge mennesker mellem 14 og 18 år givne bestemmelser vil det være hensigtsmæssigt, at de udstyres med en særlig arbejdsbog. Også i den nugældende arbejderbeskyttelseslovgivning indeholdes der regler herom. Således fastsættes det i fabrikkloven af 1913 § 28, stk. 1, at der ved ethvert arbejdssted, der er undergivet tilsyn efter hele loven, skal føres register over arbejdende personer under 18 år, og ved § 8 i loven af 18. april 1925 pålægges der ethvert af denne lov omfattet arbejdssted en tilsvarende forpligtelse, dog at det i paragraffens stk. 2 fastsættes, at unge mennesker under 18 år i bagerier, kagebagerier, konditorier samt brødfabrikker skal være forsynet med en arbejdsbog.

Til § 43.

En effektiv beskyttelse af unge mennesker under 18 år mod de farer i ulykkesmæssig og sundhedsmæssig henseende, som erhvervsmæssigt arbejde kan frembyde, kræver nødvendigvis, at de pågældende forinden deres antagelse eller umiddelbart efter underkastes en *lægeundersøgelse* til konstatering af, om deres helbredstilstand tillader deres anvendelse til det arbejde, som de er tænkt beskæftiget ved.

Den nugældende arbejderbeskyttelses-

lovgivning stiller da også i et vist omfang krav herom. Det bestemmes således i § 9, stk. 2 og 3, i loven af 1925 om børns og unge menneskers arbejde, at unge mennesker under 18 år, der antages til arbejde i virksomheder, der er underkastet tilsyn efter hele fabrikkloven, eller i de af bageriloven af 1920 omfattede virksomheder, senest 4 uger efter deres antagelse skal undersøges af en autoriseret læge, for at arbejdsgiveren derigennem kan sikre sig bevis for, at „den pågældendes legemlige udvikling eller helbredstilstand ikke skønnes at være til hinder for, at han antages til det arbejde, hans skal udføre“.

Rent bortset fra, at det er irrationalt, at en tilsvarende beskyttelse ikke ydes unge mennesker under 18 år, der beskæftiges i virksomheder, som alene er undergivet tilsyn efter fabrikklovens kap. III om maskinbeskyttelse, kan den gældende ordning ikke anses for tilstrækkelig at fyldestgøre det formål, som er tilsigtet. De praktiserende læger kan ikke forudsættes i alle tilfælde at sidde inde med et sådant kendskab til de forskellige arbejdsprocesser, de farer i ulykkesmæssig og sundhedsmæssig henseende, som de frembyder, og de krav, som de stiller til den unges legemlige udvikling, at de er i stand til med tilstrækkelig sikkerhed at afgøre, om man uden risiko for den unge arbejders fremtidige udvikling og helbredstilstand kan lade ham udføre det arbejde, han er tænkt beskæftiget ved. En overingenieur ved arbejdstilsynet, der har betingelserne for at vurdere de krav, som det pågældende arbejde stiller vil på den anden side ofte ikke være i stand til på grundlag af den nu anvendte lægeerklæring at vurdere, om den unge arbejders udvikling og helbredstilstand er en sådan, at han uden risiko kan sættes til vedkommende arbejde. Men hertil kommer yderligere den mangel, at overingeniøren ikke straks bliver gjort bekendt med vedkommende lægeattest, men først ser den, når han — måske efter 1 à 2 års forløb — kommer på inspektion på virksomheden. På dette tidspunkt er der, hvis arbejdsgiveren eller den unge selv ikke har vist lægeerklæringen tilstrækkelig opmærksomhed, måske allerede tilføjet den unge arbejders udvikling eller helbredstilstand uoprettelig skade, og det er selvfølgelig på dette tidspunkt forbundet med meget større vanskelighed at få den unge arbejder fjernet fra vedkommende arbejde, end om der straks ved hans antagelse kunne være skredet ind.

Der bør derfor gennemføres en ordning, der går ud på at skabe *dels* et snævrere